

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 286/2026-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], zastúpeného URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Správneho súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 2S/37/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 8. mája 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom správneho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2S/37/2023. Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd prikázal správnenému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov. Zároveň žiada o priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 6 000 eur a náhrady trov konania.
2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa správnou žalobou doručенou správnenému súdu 15. novembra 2023 domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia prezidentky Slovenskej republiky č. 3937-2023-KPSR/20409 zo 6. novembra 2023. Správny súd vo veci meritorne rozhodol rozhodnutím z 8. mája 2026, ktoré sa v súčasnosti písomne vyhotovuje.
3. Sťažnostná argumentácia je založená na tvrdenom porušení označených práv zbytočnými prietahmi správneho súdu v napadnutom konaní. Sťažovateľ zrekapituloval jeho priebeh, poukázal na jeho celkovú dĺžku a, nadväzujúc na to, vyslovil názor, že správny súd konal nesústreďene a neefektívne, nevykonával dostatočné kroky smerujúce k rozhodnutiu v merite veci, pričom prvé pojednávanie sa uskutočnilo po vyše 2 rokoch, 5 mesiacoch a 3 týždňoch od podania správnej

žaloby. Napadnuté konanie pritom nemožno označiť za právne a skutkovo zložité. Zo súdneho spisu síce vyplýva sťažovateľova aktívna účasť v konaní, to však nemožno klásť na jeho ťarchu.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 38 ods. 2 listiny) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru zbytočnými prietahmi správneho súdu v napadnutom konaní.

5. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, pretože v ich obsahu nemožno vidieť zásadnú odlišnosť. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva dĺžka súdneho konania v civilných veciach na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. Humen proti Poľsku, rozsudok z 15. 10. 1999, body 58 a 69, Calvelli a Ciglio proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002, body 64, 65 a 66).

6. V posudzovanom prípade trvá napadnuté konanie od novembra 2023 a ku dňu podania ústavnej sťažnosti (8. mája 2026) jeho celková dĺžka (2 roky a 6 mesiacov) nepresahuje štandardne akceptovateľnú dĺžku súdneho konania na jednom stupni sústavy súdov (dva až tri roky). Zároveň nejde o vec vyžadujúcu prioritné konanie. Ústavný súd považuje za zásadnú skutočnosť, že správny súd vo veci rozhodol 8. mája 2026 tak, že správnu žalobu zamietol, a v ten istý deň sťažovateľ podal ústavnú sťažnosť, čo výrazne relativizuje jeho tvrdenia o pasivite a neefektívnej činnosti správneho súdu.

7. Ústavný súd konštatuje, že na základe tvrdení v ústavnej sťažnosti sťažovateľa nevidí dôvod na možné vyslovenie porušenia označených základných práv v dôsledku zbytočných prietáhov správneho súdu, preto ústavnú sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. mája 2026

Libor Duľa
predseda senátu